

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἑξωτερικῷ Φρ. Λρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται :
Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθ ἡ ν α ς

ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Σεβρίου 1901. Ὁφείλουσι δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες τὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ τὰ ἀποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ τὰ ἀπευθύνονται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελετηρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. Γεώργ. Κ. Γάγαρον.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ δεκαετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπαρταγῶν διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Αἱ ἐνέρχονται τοῖς ἐν Ἰωαννίνοις Ἰταλοῦ προδένου. — Ἰδρῶσι σχολεῖον. — Ἀπόφασις Πύλης. — Οἱ κάτοικοι Ζαροβίνης καὶ ὁ Μέντζος. — Αἱ καταπίσεις αὐτοῦ. — Καταγγελία ἀντάρκτου. Ὁ Βαλῆς Ὁσμὴν πασᾶς.

Κατὰ τηλεγράφημα πρὸς τὴν ἀγγλικὴν «Σημαιοῦ» τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτοῦ αὐτῆς, ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις ἐζήτησε πρὸ ὀλίγου παρὰ τῆς Πύλης τὴν ἄδειαν νὰ ἰδρύσῃ ἐν Ἰωαννίνοις ταχυδρομικὸν γραφεῖον καὶ σχολὴν πρακτικῶν τεχνῶν καὶ ἐπαγγελμάτων. Ἡ Πύλη ἀρνεῖται μέχρι τοῦδε νὰ δώσῃ τὴν ἄδειαν ταύτην, ἰσχυρίζομένη ἐυλόγως, ὅτι ἡ Ἰταλία οὔτε ὑπηκόους ἔχει ἐν Ἡπείρῳ, πλὴν πέντε ἢ ἑξ κηπουρῶν ἐν Πρεβέζῃ, οὔτε ἄλλα τὸ παράπαν συμφέροντα, δυνάμενα νὰ δικαιολογήσῃ τὴν προαίρεσιν αὐτῆς καὶ τὴν ἀξίωσιν ταύτην. Ὁ ἐν Ἰωαννίνοις διοικητὴς καὶ πάντες οἱ Χριστιανοὶ καὶ Μωαμεθανοὶ φρονοῦσιν, ὅτι τὸ παράδοξον τοῦτο σχέδιον εἶνε ἐπίνοια τοῦ ἐκεῖ φιλοδόξου καὶ φιλοπράγμονος προξένου τῆς Ἰταλίας, ὁστις ἐπαρθεὶς ὑπὸ τινων ἐπιτυχῶν αὐτοῦ, ὁφειλομένων κυρίως εἰς τὴν ἀκαιρὸν ἀσιατικὴν ἀκαμψίαν τοῦ διοικητοῦ τῆς ἐπαρχίας Ὁσμάν πασᾶ, ζητεῖ νὰ δημιουργήσῃ ἐκ τοῦ μηδενὸς ἰταλικὴν δύναμιν καὶ ζῶν ἐν Ἡπείρῳ, ὅπου κατὰ τὴν κοινὴν πάντων ὁμολογίαν οὐδεμία χωρεῖ ἄλλη ἢ ἡ γηγενὴς καὶ αὐτόχθων ἐλληνική. Κατὰ τὸν τηλεγραφούντα ἀνταποκριτὴν τῆς «Σημαιοῦ», ἡ Τουρκία, ἔχουσα πρὸ ὀφθαλμῶν τὰς πρὸς τὴν Ἀλβανίαν πλεονεκτικὰς ἐρέξεις τῆς Ἰταλίας, συμφέρον ἔχει νὰ ἐμμείνη ἐν τῇ ἀρνήσει τῆς καὶ νὰ προφυλάξῃ τὴν χώραν ἀπὸ ὑποῦλων διπλωματικῶν ἐπιχειρήσεων.

Οἱ κάτοικοι τῆς Ζαροβίνης ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἡ κυριότης τοῦ χωρίου των περιήλθεν εἰς τὸν Μέντζον ἢ Ψεύδην οὐδέποτε εὐρίσκονται εἰς ὁμαλὴν κατάστασιν. Ὅτε μὲν γεννᾶται ἐν ζήτημα καὶ ἐνεχλοῦνται ἀδικήματα, ὅτε δὲ ἕτερον καὶ τρέχουν εἰς τὰ δικαστήρια ἢ εἰς τὴν διοίκησιν ἵνα εὕρωσι τὸ δίκαιόν των. Ἐνθυμοῦνται οἱ ἀναγιῶνται ὅτι πολλὰ τοιαῦτα ἐξετέθησαν ἐκτενῶς ἀπὸ τὰς στήλας τῆς ἐφημερίδος ταύτης, καὶ ἄγνωστον ὅποια ἄλλα θὰ λάβωμεν ἀφορμὴν νὰ διηγηθῶμεν ἐν τῷ μέλλοντι. Φαίνεται ὅμως ὅτι καὶ ὁ Μέντζος εἶνε ἀνεξάντλητος εἰς τὰς ἐνεργίας αὐτοῦ δι' ὧν νομίζει ὅτι θὰ καταπονήσῃ ἀπανθρώπως τοὺς ἀτυχεῖς Ζαροβινιώτας καὶ θὰ ἐξανγκνᾷ ἐπιτέλους αὐτοὺς νὰ υπείκωσιν ἀσυνειδήτως εἰς τὰς ἀρπακτικὰς αὐτοῦ διαθέσεις καθιστάμενοι εἴλωτες αὐτοῦ μόνον. Ἀτυχῶς δι' αὐτόν, εἰ καὶ ὀλίγοι, στερεὰν ἔχουσιν ἀπόφασιν οἱ Ζαροβινιώται, ὑπερσπίζοντες τὸ δίκαιόν των, νὰ ἐξαντλήσωσιν ἅπαντα τὰ ὕλικά καὶ ἡθικά μέσα, ἵνα φέρωσιν ἐν ἀγαθὸν ἀποτέλεσμα ὑπὲρ τῆς κοινότητος καὶ ὑπὲρ τῶν ἀδίκως κατατρεχομένων κατοίκων αὐτῆς. Κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων ἀντιχαρὰς καὶ εὐθυμίας διήλθον οἱ κάτοικοι ὥρας ὀδυνηρὰς καὶ πικρὰς. Ὁ γιούσμπας Πωγωνίου, μετὰ εἰκοσι πέντε στρατιωτῶν μεταβάς ἐκεῖ καὶ μέινας ἐπὶ τινὰς ἡμέρας, ἐζήτηε παρὰ τῶν κατοίκων νὰ τῷ ὑποδείξωσι καὶ παραδώσωσι ἀντάρτας τοὺς ὁποίους δῆθεν ὑπέκρυπτον καὶ ὑπέθαλπον. Οἱ ἀτυχεῖς κάτοικοι ἐπὶ τῇ ἀπροδοκίᾳ ταύτῃ καὶ ἀνυπάρκτῳ καταγγελίᾳ ἐδήλωσαν εἰς τὸν γιούσμπασιν «ὅτι οὔτε γνωρί-

ζουν ἐὰν ὑπάρχωσι τοιαῦτα κακοποῖα στοιχεῖα, οὔτε δύνανται νὰ υποβάλωσι ταῦτα. Αὐτοὶ εἶνε ὑπῆκοοι τοῦ Σουλτάνου καὶ ἐννοοῦν νὰ ὑπατάσσωνται εἰς τοὺς νόμους, ἐὰν δὲ ἤθελον ἀντιληφθῇ τὴν ἐμφάνισιν ἀνταρτῶν ἢ ἄλλων κακοποιῶν τὸ καθήκον καὶ τὸ συμφέρον αὐτῶν εἶνε νὰ εἰδοποιήσωσιν ἀμέσως τὰς ἀρμοδίους ἀρχάς, καθότι οἱ κακοποιοὶ οὗτοι ἐὰν ἐμφανισθῶσιν αὐτοὺς καὶ τὴν παρουσίαν αὐτῶν θὰ βλάψωσιν». Αὐτὰ εἶπον οἱ Ζαροβινιώται εἰς αὐτόν ὅτι γιούσμπασιν, ἐδήλωσαν δὲ προσέτι εἰς αὐτόν ὅτι τὰ τοιαῦτα εἶνε σκευωρία τοῦ ἐκ Βηστανῆς Μέντζου ὅστις κάθε λίγος καὶ λιγάκι τοὺς ἐνεχλεῖ διὰ τοιούτων ἐκτρόπων καὶ ἀδίκων ἐνεργειῶν καὶ ψευδῶν καταγγελιῶν, περὶ τῶν ὁποίων ἀπεφάσισαν νὰ ἀναφερθῶσιν εἰς τὸν διοικητὴν Ἰωαννίνων Ὁσμὴν πασᾶ, ἵνα οὗτος ἐν τῇ διακρινοῦσιν αὐτὸν εὐθύτητι λάβῃ μίαν ἀπόφασιν καὶ προστατεύσῃ τοὺς τόσον ἀδικουμένους καὶ ταλαιπωρουμένους ἀτυχεῖς κατοίκους. Νομίζομεν δὲ ὅτι εἶνε καιρὸς πλέον ὅπως ἡ Α. Ε. ὁ Ὁσμὴν πασᾶς ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας ἐπέμβῃ καὶ ἐξετάσῃ τὰ τοῦ ζητήματος τοῦτου, ὡς καὶ ἄλλοτε νομίζομεν ἔπραξε, καὶ ἂς εἶνε βέβαιος ὅτι θὰ ἐπισύρῃ τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν κατοίκων, οἵτινες ἢ δὲν δύνανται ἐπαρκῶς νὰ παραστήσωσι τὰ γινόμενα εἰς αὐτοὺς ἀδικήματα ἢ ἐνίοτε καὶ διστάζουσι νὰ κόμωσι τὰ σχετικὰ διαδήματα φοβούμενοι μήπως ἐκ τῶν ἐνεργειῶν τούτων θρασυνομένοι οἱ ἀντίπαλοι αὐτῶν τοὺς υποβάλωσιν εἰς χειρότερας δοκιμασίας.

Πρὸ τῆς παραλίας τῆς θέσεως «Ἐρμιος» τῆς Χειμάρρας ἐναυάγησε τὸ πλοῖον τοῦ Βασιλείου Ζούπα φορτωμένον ἀραβόσιτον, ὅστις ἀνήκεν εἰς τὸν ἔμπορον κ. Κολέκαν καὶ εἰς τὸν πλοίαρχον. Οἱ ἐπιβαίνοντες ἐσώθησαν πάντες.

— Ἐπανήλθον ἐκ Κ)πόλεως οἱ πρόκριτοι τοῦ χωρίου Δραγάνου, τὸ ὁποῖον τὸ 1895 εἶχε καταστραφῇ ἐκ τοῦ σεισμοῦ καὶ μόλις οἱ δυστυχεῖς κάτοικοι ἤρχισαν ἀναλαμβάνοντες ἐκ τῆς καταστροφῆς οἱ ἀγάδες «Ντιναῖοι» ἐνόμισαν καλὸν νὰ θέσωσιν ὑπὸ τὴν προστασίαν των τούτους μεταποιοῦντες τὸ ἐλεύθερον αὐτῶν χωρίον εἰς τσιφλίκι τους καὶ ἐνεκεν τούτου κατέφυγον εἰς τὰς ἀρχάς καὶ ἡ ὑπόθεσις ἔφθασε μέχρι Κωνσταντινουπόλεως καὶ κατόπιν δαπάνης ἰσῆς σχεδὸν πρὸς τὸ διεκδικούμενον χωρίον εὗρον τὸ δίκαιόν των.

ΒΟΥΛΗ

Ἐνεγνωστὸν ὅτι ἡ κυβερνητικὴ Ζαῖμη ἀνελάβετο εἰς τὴν ἐξουσίαν μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ Θεοτόκη ἐζήτησεν ἀναβολὴν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς. Τὴν παραβουλόσαν δὲ Δευτέραν ἡ Κυβέρνησις ἔχουσα καὶ τὴν ὑποστήριξιν τῶν φίλων τῆς πρώτης Κυβερνήσεως ἐνεφανίσθη εἰς τὴν Βουλὴν. Οἱ ἀντιπολιτευόμενοι τὴν κυβερνήσιν ὑπεστήριξαν ὅτι ἀφοῦ καταλύθη ἡ Κυβέρνησις Θεοτόκη ἔδει νὰ κληθῇ ὁ λαὸς ἵνα ἀποστείλῃ νέους ἀντιπροσώπους καθότι οἱ νῦν δὲν ἀντιπροσωπεύουν τὸ φρόνημα τοῦ λαοῦ. Περιληπτικῶς δὲ παραβέβαιον κατωτέρω τὰς κυριώτερας γνώμας χάριν τῶν ἡμετέρων ἀναγνώστων.

Ἀπὸ τῆς 3ης μ.μ. ὥρας τὴν Δευτέραν τὸ πρῶτον ἔρχομεν πρὸς αὐλὸν τοῦ βουλευτηρίου ἤρχισε νὰ προσλαμβάνῃ τὴν συνήθη κίνησιν καὶ ζωηρότητα τῶν ἡμερῶν τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς. Συγκέντρωσις κόσμου μεγάλη. Αἱ συνήθειαι φυσιο-

Ὁ πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἑλλάδος κ. Μεθόδιος, ἀρχιεπίσκοπος Σύρου, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ νέου ἔτους ἔσχε τὴν ἐμπνευσιν νὰ συγχαρῇ τηλεγραφικῶς τὸν οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Ἰωακείμ, λαβὼν δὲ ἀνὰ χεῖρας τὴν γραφίδα συνέταξε τὸ σχετικὸν τηλεγράφημα καὶ ἀπηύθυνεν αὐτὸ πρὸς τὸν σθεναρὸν ἐθνάρχην τοῦ ὑποδοῦλου Ἑλληνισμοῦ. Ἡ τουρκικὴ λογοκρισία, ἡ ὁποία δὲν διαπνέεται ἀπὸ ποιητικὰς ἐξάρσεις ὡς ὁ ἅγιος Σύρου, ἐσταμάτησε τὸ τηλεγράφημα αὐτὸ τὸ ἀπευθυνόμενον πρὸς τὸν ἐθνάρχην τοῦ ὑποδοῦλου Ἑλληνισμοῦ, ἐκάλεσε δὲ ἐν ταῦτῳ τὸν Ἰωακείμ εἰς ἀπολογίαν θέλουσα νὰ μάθῃ ἀπὸ πότε, ἀπὸ ἐθνάρχης τοῦ χριστιανικοῦ πομνίου μετεβλήθῃ εἰς ἐθνάρχην τοῦ ὑποδοῦλου Ἑλληνισμοῦ. Ὁ Ἰωακείμ ἀπήντησε καὶ δικαίως, ὅτι δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς μαρίας τῶν ἄλλων. Τί ἄλλο ἢ δύνατο νὰ εἴπῃ; Ὁ πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἑλλάδος κατέστησεν ἐνοχον καὶ ὑποκτον τὸν οἰκουμενικὸν Πατριάρχην ἀπέναντι τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν. Ἐνόμισεν ὁ ἅγιος Σύρου ὅτι ἀπυθύνετο πρὸς πολιτικόν, ἵνα συγχαρῇ αὐτόν ἐπὶ ἐκλογικῇ νίκῃ, καὶ ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ἀντὶ νὰ λειτουργήσῃ τὸ λογικὸν ἐλεειτούργισεν ἢ ἀκρισία καὶ ἡ ἐπιπολαιότης, ἥτις διακρίνει τοὺς πλείστους τῶν ἐν Ἑλλάδι πολιτικῶν ἢ θρησκευτικῶν ἀρχηγῶν. Ἡ ζήμια, ἥτις οὕτω προσγίγνεται εἰς τοὺς ἐν Τουρκίᾳ ὁμοφύλους ἡμῶν εἶνε ἄμετρος. Ὅταν ὁ Πατριάρχης καθίσταται ὑποπτος παρὰ τῇ Πύλῃ, ἐνεκα τοιούτων ἀπερισκέπτων λέξεων, αἱ παρ' αὐτῇ ἐνεργεῖαι του, ὑπὲρ τοῦ πομνίου του, δὲν τυγχάνουσιν εὐνοϊκῆς λύσεως καὶ συνεπῶς ἡ θέσις του καθίσταται δυσχερής. Πῶς δὲν ἐσκέφθη ὁ ἅγιος Σύρου ὅτι τοιαῦτα ποιητικὰ ἄδεια πρῶτον δὲν συμβιβάζονται πρὸς τὸ ἀξίωμα του, δεύτερον οὐδέποτε ἐπιτρέπονται ἐν Τουρκίᾳ; Ἀυπηρὸν ἀληθῶς νὰ ἐξέρχωνται ἐκ τῶν γραφείων ὑψηλῶν προσώπων, ἅτινα ἀξιοῦσι νὰ διευθύνωσι καὶ τὰς τύχας ὁλοκλήρου τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ, ἐγγραφα προδίδοντα τοιαύτην ἑλλειψιν γνώσεων τῶν συνθηκῶν καὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως ὑφ' ἣν διατελοῦσιν οἱ ἐν Τουρκίᾳ βιοῦντες. Ἡ Τουρκία ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ ἔπραξεν ὅ,τι θὰ ἐπραττεν οἰαδήποτε ἄλλη δύναμις ἔχουσα τοὺς αὐτοὺς νόμους. Ἀλλὰ ὑποθέτομεν ὅτι, πλὴν ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων τῶν εἰς ὅλα σφῶν καὶ βεβουλισμένων ποταγματικῶς ἐν τῷ σκότει τῆς ἐπιπολαιότητος, οὐδεὶς ἄλλος ἄλλου κράτους θὰ ἐφῶνι πρὸς τὸν Πατριάρχην ἀποκαλῶν αὐτόν διὰ τηλεγραφημάτων ἐθνάρχην τοῦ δούλου Ἑλληνισμοῦ. Εἶνε ἀληθῶς ἐθνάρχης ὁ οἰκουμενικὸς Πατριάρχης καὶ συναισθάνεται τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ. περὶ τούτου ὅμως δὲν ἠδυνήθη φαίνεται νὰ ἀσχοληθῇ εἰσέτι ἐπαρκῶς ὁ πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἑλλάδος.

λουθούσης αὐτὸν πλειονοψηφίας. Οἰανδήποτε ἐρμηνείαν καὶ ἂν θελήσῃτε νὰ δώσῃτε δὲν θὰ δυνηθῇτε ν' ἀποκρύψετε τὴν τελείαν ἀντίθεσιν ἢ ὅποια ὑπῆρχεν ἐπὶ τοῦ συνταγματικοῦ ἐδάφους μεταξὺ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς πλειονοψηφίας καὶ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Καὶ ὅμως εἶχον τὸ θάρρος νὰ ἔλθωσι χθὲς ἐδῶ καὶ νὰ εἰπῶσιν εἰς τὴν Βουλὴν, ἐνῷ ἔπρεπε νὰ εὐρίσκωνται κεκρυμμένοι ἐκατὸν μέτρα ὑπὸ τὴν γῆν, νὰ εἰπῶσι, λέγω, ὅτι εὐρίσκοντο ἐν ὁμοφωνίᾳ. Καὶ ὑπάρχει τι κυριώτερον τῆς βάσεως ἐφ' ἧς στηρίζεται τὸ Πολιτεῦμα; Ὑπάρχει τι κυριώτερον τοῦ Συντάγματος καὶ τῆς κανονικῆς λειτουργίας αὐτοῦ; Ἄλλ' ὁ κ. βουλευτὴς ἐκ Κερκύρας ἔχει δύο προγράμματα. Ἐν πρόγραμμά, ἀπευθυνόμενον πρὸς τὰ κάτω καὶ ἕτερον ἀπευθυνόμενον πρὸς τὰ ἄνω. Ἐχει δύο σημαίας καὶ ὅτε μὲν συμπτύσσει τὴν μίαν, ὅτε δὲ τὴν ἄλλην. Ὅταν ἀπηυθύνετο πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς, εἶχεν ἀνάγκην νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τοῦ Πολιτεύματος, τὴν ἐπάνοδον εἰς αὐτὴν καὶ νὰ ἀναμνήσῃ εἰς τοὺς ἐκλογεῖς τὴν ἐκμονὴν εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ ἰδρυτοῦ τοῦ κόμματος. Ὅταν ὅμως ἐτελείωσαν αἱ ἐκλογαί, τὸ πρόγραμμα τοῦτο ἦτο ράκος ἀνάξιον προσοχῆς. Καὶ εἰσήγε τὸ ἄλλο πρόγραμμα, ἐν ᾧ ἔθετεν ὡς κανὼνα τῆς πολιτείας του τον περιορισμὸν τῶν κοινοβουλευτικῶν δικαιωμάτων καὶ τὴν ἐπέκτασιν ἄλλων δικαιωμάτων. Τὸ πρόγραμμα τὸ νέον τοῦ βουλευτοῦ Κερκύρας ὡδήγει αὐτὸν πρὸς τὸ ἐπίσημον πρόγραμμα τοῦ ἐκ Καλαβρύτων βουλευτοῦ. Καὶ οὕτω ἐφάνησαν ὁμόφρονες. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὑπάρχει καὶ διαφωνία, ἐκδηλωθεῖσα τὰς ἡμέρας ταύτας ἐν τῷ οἰκονομικῷ ζητήματι. Ὁ νῦν ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐχαρκτήρισε μυθολογίαν τὰ περισσεύματα, ὡς ἀνεκοίνωσεν εἰς τοὺς δημοσιογράφους καὶ ὡς ἐπιστοποίησε διὰ τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως» ἐν τῷ δημοσιευθέντι ἀπολογισμῷ ὅπου παρεμβάλλονται ἔξοδα μὴ ἀναγραφέντα ὑπὸ τοῦ κ. Σιμοπούλου. Ἀλλὰ τί σημαίνει ἡ μικρὰ αὕτη διαφωνία; Εἰς τὰ καίρια καὶ οὐσιώδη εἶνε σύμφωνοι.

Κατόπιν ἀνέρχεται ἐπὶ τοῦ βήματος ὁ κ. Καραπάνος.

Ὁ κ. ἐξ Ἀρτῆς βουλευτὴς ὁμιλῶν περὶ τοῦ ἀντισυνταγματικοῦ τοῦ σχηματισμοῦ τῆς Κυβερνήσεως, λέγει, ὅτι δὲν εἶνε δικαιολογία νὰ λέγουν οἱ ὑπουργοὶ ὅτι ἐκλήθησαν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως καὶ ἠναγκάσθησαν νὰ ὑποταχθῶν εἰς τὴν θέλησιν του καὶ νὰ σχηματίσουν τὴν Κυβέρνησιν. Καὶ αὐτὸς εἶχε τὴν τιμὴν νὰ κληθῇ ἄλλοτε ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, ἀλλ' εἶχε τὰς γνώμας του καὶ συμφῶνως πρὸς αὐτὰς ἐπολιτεύθη. Λέγει, ὅτι ποτὲ δὲν ἐξυπηρέτησε προσωπικά, ἀλλὰ τὰ γενικώτερα τῆς χώρας συμφέροντα. Ὅταν (προσθέτει) οἱ ἀποτελοῦντες τὸ μικρὸν αὐτὸ κόμμα, τὸ ὁποῖον ὠνομάσαμεν προοδευτικόν, καὶ διὰ τὴν ὀνομασίαν τοῦ ὁποῖου ἐμειδία χθὲς ὁ κ. ἐκ Κερκύρας βουλευτὴς, μοῦ προσέφεραν τὴν ἀρχηγίαν εἶπον πρὸς αὐτοὺς τὰς ἀρχὰς μου καὶ τοῖς ἐδήλωσα ὅτι θὰ ἐξυπηρετήσωμεν τὰ γενικά συμφέροντα καὶ ὅχι τὰ προσωπικά καὶ ὑπὸ τοὺς ὅρους αὐτοὺς ἐδέχθην. Ποτὲ δὲν ἐσκέφθην νὰ μετέλθω τὴν μέθοδον τῶν ἐπιτηδείων. Ὁ Πρόεδρος τῆς πεσούσης Κυβερνήσεως μᾶς εἶπεν, ὅτι ἠναγκάσθη νὰ παραιτηθῇ, διότι εἶχε διασαλευθῇ ἡ δημοσία τάξις. Ἡ τάξις δὲν εἶχε διασαλευθῇ. Ὁ λαὸς τῶν Ἀθηνῶν εἶχεν ἀπλῶς ἐκφράσει τὴν ἀγαπᾶκτησίν του πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις δὲν περιεφρούρει τὰς θρησκευτικὰς δοξασίας τῆς χώρας. Ὁμολογῶ, ὅτι τὰ δάκρυα τοῦ ἐκ Κερκύρας βουλευτοῦ μὲ συνεκίνησαν.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ὀλλανδίας ἀνεκοίνωσε τὴν ἀλληλογραφίαν, τὴν διαμειφθεῖσαν μετὰ τῆς ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως. Ἐκ τῆς ἀλληλογραφίας ταύτης συνάγεται, ὅτι ἡ ὀλλανδικὴ Κυβέρνησις ἐζήτησε παρὰ τῆς Ἀγγλίας νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς πρεσβείαν Βόερς νὰ μεταβῇ εἰς τὸ θέατρον τοῦ πολέμου διὰ νὰ δι-

απραγματευθῇ τοὺς ὅρους τῆς εἰρήνης. Ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἀπήντησεν, ὅτι τὸ διάδημα τοῦτο ἦτο ἐντελὲς ἀνωφελές, ἀφοῦ οἱ μέλλοντες νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν Νότιον Ἀφρικὴν ἀπεσταλμένοι δὲν ἠδύναντο νὰ ἔχουν καὶ δὲν ἔχουν καμμίαν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν Βόερς, οἵτινες ἐξακολουθοῦν τὸν πόλεμον, καὶ ὅτι ἄλλως ὁ Στέυν καὶ ὁ Μπούργερ, εὐρισκόμενοι ἐπὶ τόπου, ἠδύναντο, ἐάν ἤθελον, νὰ ἐπιληφθῶσι διαπραγματεύσεων. Καθ' ὅλην τὴν Ὀλλανδίαν ἡ ἀπάντησις τῆς Ἀγγλίας προκαλεῖ ἐντύπωσιν ἀπελπιστικὴν. Ὀλόκληρος ὁ Γαλλικὸς τύπος, ἄνευ ἐξαιρέσεως σχεδόν, διαμαρτύρεται ἐντόνως κατὰ τοῦ ἀλαζόνος τόνου, μετὰ τοῦ ὁποῖου ἡ Ἀγγλία ἀπέριψε τὴν μεσολάβησιν τῆς ὀλλανδικῆς Κυβερνήσεως πρὸς συνομολόγησιν εἰρήνης μετὰ τῶν Βόερς. Αἱ εὐρωπαϊκαὶ Κυβερνήσεις ἀποδοκιμάζουσι τὴν ἀπάντησιν τῆς ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν ὀλλανδικὴν ἀνακοίνωσιν. Συμβουλευόμενοι ἐν τούτοις τὴν λῆξιν τοῦ πολέμου. Φήμῃ διατρέχει, ὅτι ἡ ὀλλανδικὴ Κυβέρνησις προετοιμάζει διακοίνωσιν πρὸς τὰς Δυνάμεις, ζητοῦσα παρ' αὐτῶν τὴν συνδρομὴν των διὰ νὰ πείσῃ τὴν Ἀγγλίαν νὰ ἔλθῃ εἰς συμφωνίαν μετὰ τῶν Βόερς.

— Πληροφορίαι ἐκ Θεσσαλονίκης ἀγγέλλουν, ὅτι εἰς τὴν πόλιν ταύτην ἐδικάσθησαν τριάκοντα Βούλγαροι κατηγορούμενοι ὡς ἐνεχόμενοι εἰς διαφόρους ληστρικὰς πράξεις, τὰς ὁποίας ἐνήργησαν εἰς διάφορα μέρη τῆς Μακεδονίας. Ἐκ τούτων πέντε κατεδικάσθησαν εἰς πενταετὴ ἐρ-κτὴν, δύο δὲ φυγοδικοῦντες εἰς ἐπταετὴ ἐρ-κτὴν. Οἱ λοιποὶ κατεδικάσθησαν εἰς ἐλαφροτέρας ποινάς.

— Αἱ διαφωνίαι αἱ ἀναφυσῆσαι μεταξὺ τοῦ ὑπουργείου καὶ τῆς πλειονοψηφίας τῆς σερβικῆς Σκουψίνας, ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῶν νέων δημοτικῶν νόμων, ἐξωκαλύφθησαν διὰ συμβιβασμοῦ καὶ ἀμοιβαίων παραχωρήσεων. Οὕτως ἡ ὑπουργικὴ κρίσις ἀπεσοβήθη.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἡ σύμβασις τῆς ἰδρύσεως εταιρίας σιγαροποιίας ὑπεγράφη τὴν ἐσπέραν τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν. Τὴν ὑπέγραψαν δ' ἐκ μέρους μὲν τοῦ δημοσίου οἱ ὑπουργοὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν κ. κ. Τριανταφυλλάκος καὶ Νέγρης, ἐκ μέρους δὲ τῆς εταιρίας ὁ κ. Ι. Πεσματζόγλου, διευθυντὴς τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν. Κατηρτίσθη δὲ καὶ τὸ εἰκτεὶς νομοσχέδιον διὰ τοῦ ὁποῖου κυροῦται ἡ σύμβασις. Οἱ καπνοπῶλαι ἀνταλλάσσουν σκέφεις, ὅπως διαμαρτυρηθῶν δι' ὑπομνήματος μακροῦ πρὸς τὴν Βουλὴν διὰ τὴν ὑπογραφείσαν σύμβασιν τῆς σιγαροποιίας. — Ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Φεβρουαρίου ἀρχεῖται ἡ ἀνεγερσις διδασκηρίων καθ' ὅλην τὴν Κράτος. Ἐκ τῶν 1558 Δημοτικῶν Σχολείων 300 μόνον λειτουργοῦσιν εἰς δημόσια κτίρια, τὰ δὲ λοιπὰ εἰς ἰδιωτικά, ὅπου ἡ ἀκαθαρσία, ἡ ὑγρασία καὶ ἡ ἐν συνόλῳ αὐτῶν κατάστασις καταστρέφει τὴν ὑγίαν τῶν μικρῶν μαθητῶν. Τὰ 300 ταῦτα διδασκῆρια ἀνηγέρθησαν ἀπὸ τοῦ 1899 καὶ ἐντεῦθεν δυνάμει διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας, ὑπολείπονται δὲ ἤδη 1258, τὰ ὅποια κατὰ τὴν τελευταίαν διαταγὴν θ' ἀνεγερθῶσι τῇ φροντίδι τῶν ἀρμοδίων ἐν μικρῷ χρονικῷ διαστήματι. — Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας δι' αὐτογράφου ἐπιστολῆς πρὸς τὸν Βασιλέα ἀνήγγειλε τὸν τοκετὸν τῆς θυγατρὸς του ἀρχιδουκίσσης Βαλερίας. — Ὑπὲρ τοῦ ζωολογικοῦ κήπου ὁ κ. Πεσματζόγλου προσεφέρθη νὰ κατασκευάσῃ κλωδὸν ἐλάφων. Οὕτως ἀνέρονται πλέον εἰς ἐννέα οἱ κλωδοί, τὴν ἀνοίξιν θὰ σταλοῦν καὶ ἄλλα ζῶα ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον.

Γράφουσιν ἐν Λαρίσης:

Ἐν ἐπιβλητικῇ ἐπιστημονικῇ καὶ ἱερᾷ μεγαλοπρεπείᾳ ἐτελέσθησαν προχθὲς τὰ ἐγκαίνια τοῦ πατριωτικοῦ σωματείου τῆς «Ἑπειρωτικῆς Ἐνώσεως» ἐν τῷ ἐν Λαρίσῃ καθεδρικῇ ναῷ τοῦ Ἀγίου Ἀχιλλείου, χοροστατοῦντος τοῦ σεβ-

σμιωτάτου κ. Ἀμβροσίου, παρισταμένου δὲ τοῦ νομάρχου κ. Φανδρίδου, τοῦ δημάρχου κ. Ζαρμάνη, τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν κ. Κυπριάδου, τοῦ γυμνασιάρχου κ. Ζηκίδου, πάντων τῶν καθηγητῶν γυμνασίου καὶ Διδασκαλείου καὶ πληθῆος ἄλλης δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ πάσης τάξεως πολιτῶν, ἰδ' αὖ δὲ πάντων τῶν πολυαριθμῶν Ἑπειρωτῶν τῶν ἐγκατεστημένων ἐνταῦθα. Ἀπὸ βαθείας πρῶας ἡ πόλις εὐρίσκετο εἰς κίνησιν καὶ οἱ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν ἤχουν, σημαία δὲ καλλιτεχνικὴ, τὴν Δωδωναίαν ἔρυν καὶ τῆς ἐνώσεως τὰ σύμβολα εἰκονίζουσα ἐπὶ μεταξίνης ὀθόνης, καὶ ἡ μουσικὴ τῆς φιλαρμονικῆς ἐπηύξανον τὴν πανηγυρικὴν χαρὰν τοῦ πλήθους. Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησεν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀπὸ στήθους εὐγλωττότατα, μὲ ἔξοχον ρητορικὴν δεινότητα καὶ μὲ φωνὴν ἀργυρόχρον, πλήρη δὲ πατριωτισμοῦ ὁ ἀληθῶς διακεκριμένος διευθυντὴς τοῦ Διδασκαλείου κ. Ἀναστάσιος Σακελλαρίου. Ἑπειρώτης τὴν πατρίδα, συγκινήσας μέχρι δακρύων τὸ παριστάμενον πλῆθος καὶ ἀποσπᾶς τὰ θερμὰ συγχαρητήρια καὶ τὸν θαυμασμὸν πασῶν τῶν Ἀρχῶν καὶ τοῦ λαοῦ. Δικαίως δὲ πρόσωπον ἐπίσημον προσωνομάσεν αὐτὸν καλλι-
κέλαδον ἀηδόνα. Ἡ πατριωτικὴ αὕτη πανηγυρίς τοῦ σωματείου τῆς «Ἑπειρωτικῆς Ἐνώσεως» συνεδεῖται εὐλόγως μὲ τὴν ἑορτὴν τοῦ νεομάρτυρος Ἀγίου Γεωργίου, μαρτυρήσαντος ἐν Ἰωαννίνοις τὴν 17 Ἰανουαρίου τοῦ 1838, ὅτε οἱ Τούρκοι κατεδίκασαν αὐτὸν εἰς θάνατον κτίσαντες διὰ λίθων καὶ ἀσθέστου ἐν τῇ πλατείᾳ τῶν Ἰωαννίνων ὄρθιον τὸ σῶμα τοῦ νεομάρτυρος μέχρι λαιμοῦ καὶ ἀφήσαντες αὐτὸν οὕτω ἐκτισμένον ἕως οὗ ἐξέπνευσεν, μάρτυς ἀληθῆς γενόμενος ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος, ἐπειδὴ δὲν ἐνέδωκεν εἰς τὰς προτροπὰς καὶ τὰς πιέσεις τῶν Τούρκων ν' ἀπαρῇθῃ τὸν ἔθνη-
σμόν καὶ τὸν Χριστόν του.

Μετὰ τὴν πάνδημον ταύτην τελετὴν ἡ πομπὴ ἅπασα περιῆλθε τὴν πόλιν, προσηνέχθησαν δὲ ἀναψυκτικὰ ἐν τῷ μυρσινοστολιστῷ καταστήματι τοῦ σωματείου, πανηγυρικοὶ δὲ ἑορτασμοὶ ἐξηκολούθησαν ἐν θρησκευτικῇ εὐλαβείᾳ μέχρι ἐσπέρας, ὅτε, παιανίζουσας τῆς μουσικῆς καὶ καιομένων βεγγαλικῶν φῶτων ἡ πομπὴ διεῴρμε πάλιν τὴν πόλιν συνοδεύσασα τὴν σημαίαν εἰς τὸν οἶκόν τοῦτον.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀνεχώρησεν εἰς Πάτρας δι' ἐμπορικὰς ὑποθέσεις ὁ ἐπὶ τῶν ὁδῶν Λεωνίδου-Δελφινωγῆς ἐμποροπαντοπῶλης κ. Ἀπόστολος Οἰκονόμου.

— Ἀφίκετο ἐκ Πύργου ὁ κ. Γεώργ. Φασούλης, ἐξ Ἀρτῆς ὁ κ. Γεώργ. Κουτσουνίκας διευθυντὴς τοῦ ξενοδοχείου Παρισίων καὶ ὁ κ. Εὐάγγελος Γαρουφαλίας βουλευτὴς.

— Ἀφίκετο ἐκ Σερβίας ὁ κ. Βασίλειος Κοντοδόμοι καὶ ἀνεχώρησε διὰ Μονοδένδριον καὶ ἐκ Σμύρνης ὁ κ. Βασίλειος Στεφανίδης, ὅστις ἀνεχώρησε διὰ Κάτω Βίτσαν.

— Ἀφίκετο ἐκ Μονοδενδρίου ὁ κ. Ἀπόστολος Στεφανίδης, διευθυντὴς τοῦ ἐν Πειραιεὶ ξενοδοχείου «τῆς Ἑπειροῦ» καὶ ἐκ Σοποτσελίου ὁ κ. Ἀναστάσιος Γιαννακός, ὅστις ἀνεχώρησε διὰ Καβάλλαν.

— Ἀνεχώρησε διὰ Κάτω Σουδενὰ ἡ κ. Χαρίκλεια Προχ. Βαλογιάννη.

— Ἀφίκετο ἐκ Μακεδονίας ὁ κ. Κωνσταντῖνος Χαντέλης καὶ ἀνεχώρησε διὰ Κάτω Σουδενὰ.

— Ἀφίκοντο ἐκ Ρουμανίας οἱ κ. κ. Ἀθανάσιος Χατζῆς καὶ Γεώργ. Ταγαρόπουλος, οἵτινες ἀνεχώρησαν διὰ Καμνίαν, Ἀναστ. Σητράλης καὶ Δημ. Τζίμας ἀναχωρήσαντες διὰ Γότιτσαν, Θεόδωρ. Κίτσου καὶ Εὐάγ. Θύμιου, οἵτινες ἀνεχώρησαν διὰ Κράψι, Ἀθαν. Γεωργίου μεταβαίνων εἰς Ζαγοράζαννην, Βασίλ. Σηφάκος καὶ Δημ. Παρέϊκας ἀναχωρήσαντες διὰ Διγγιάδες καὶ Χρηστ. Παπᾶς, ὅστις ἀνεχώρησε διὰ Καβάλλαν.

— Ἀφίκοντο ἐκ Δαρδανελλίων οἱ κ. κ. Ἰωάννης Νικολαΐδης καὶ Ἰγνάτιος Ντρεστινικώφης καὶ ἀνεχώρησαν διὰ Δραγάνη καὶ ἐκ Ρουμανίας ὁ κ. Μπάγιας κ. Χρυσόστομος Σιαφάκας, ὅστις ἀνεχώρησε διὰ Κρήτην. Ἀπαντες οὗτοι κατέλυσαν εἰς τὸ ἐν Πειραιεὶ μέγα ξενοδοχεῖον τῆς «Ρωσσίας», τὸ διευθυνο-
μένον ὑπὸ τῶν κ. κ. Μ. Πανταζῆ καὶ Ι. Κόνιαρη.

ΜΙΧ. ΚΟΥΜΑΣ δικηγόρος ἐκ Ζίτσης τῆς Ἑπείρου ὁδὸς Ζωοδόχου Πηγῆς ἀριθ. 4.